

חַיִּיחַ חַיִּיחַ פֶּגַם

בְּקִרְיָה רְחוּקָה רְחוּקָה מֵעֵבֶר לְהַרִים ,
חַי לֹו שֶׁבֶט שֶׁפִּיִּצִי וְשָׁמוּ עִמִּישׁב!
יּוֹם אֶחָד , כֹּל הָאֵגְדוֹת יֵצְאוּ מִשְׁלִיטָה וְהַדְמוּיּוֹת
שֶׁבְּאֵגְדוֹת חִיפְשׁוּ מוֹשִׁיעַ שִׁיִּצִיל אוֹתָם רַק שֶׁבֶט
עִמִּישׁב יִכּוֹל לְהַצִּיל אֶת הַמִּצֵּב.

פֶּגַם

אֵגְדוֹת

המכשפה הרעה של שלגיה

רצתה אותה להרעיל
עכשיו עליכם לעזור לשלגיה ואת הרעל להסיר
על-ידי תחרות אכילת תפוח בתוך מים.

דבפר הסמוך גר לו בובת עץ שכל רצונו

להיות ילד אמיתי.
פיה הגשימה את חלומו אך עם המשאלה
באה הקללה כעת כשהוא משקר אפו
מתארך.
עזרו לו להסיר את הקללה על-ידי משחק
אמת או שקר.

אלדנו נטשה את הממלכה וברחה לארמון

הקרח שלה עזרו לה לבנות אותו בלי לשבור את הקרח,

במידה ותצליחו טמון בפנים פרס.

פיטר פן והילדים האבודים,

שוב הסתבכו עם קפטן ההוק והפיראטים,
עכשיו עליו לצאת לקרב תפסוני, במקום מילת
המפתח תיפ-סו-ני, בקרב זה אומרים ל-עו-לם-
לא!

וְחֹזֵטְלֵי בַּמְּגִפִּיִּים מְאֹד רְגִישׁ לְנַעֲלָיו, אֵל

תִּתְעַסְקוּ אִתּוֹ בְּתוֹפְסַת מְגִפִּיִּים!

www.colouring-page.org

www.colouring-page.org

פֶּן וְחֹזֵטְלֵי יֵצְאוּ לַיַּעַר לַחֲפֹשׁ לוֹ אוֹכֵל,

עֲזְרוּ לוֹ לִמְצוֹא צַנְצָנֹת דְּבֵשׁ שְׂמוֹסְתֵרֶת בְּרַחֲבֵי
הַסִּנְיָף.

אוי ואכזוי! כל האצטאן האערנליכא ציה אהא 10/
אצא כאה שוואר אצא:

פגם אחוז לפני הרבה שנים, ביער רחוק בארץ

רחוקה, יצאו שני ילדים קטנים, אח ואחות, לכיוון בית שוקולד של מכשפה רעה. בדרך פגשו זאב. שאלו אותה: "זאב, זאב, מדוע יש לך אוזניים כל כך גדולות?" הזאב לא ענה. לפתע הגיע לכיוון הילדים ילד עם אף ארוך. "הצילר" אמר, "חתול טיפש ושועל ערמומי רודפים אחריי!!!", אמרו הילדים והמשיכו בדרךם - והנה חומה גדולה לפניהם.

טיפסה הילדה על כתפי אחיה וראתה שבתוך הגן, מאחורי החומה, יורד שלג והעצים ערומים. מעליהם, בתוך השלג, ישב גמד קטן וטווה זהב מערמת הקש. "מי היא נסיכה אמיתית?" שאלה הילדה את הגמד שאת שמו לא ידעה. "תשאלי את ג'ק" אמר לה הגמד. המשיכו הילדים בחפשם את ג'ק. "פה גר ג'ק", אמר להם ברווז קטן ומכוער.

"היכן ג'ק?" שאל. השבעה הצביעו לכיוון ערמת מזרונים גבוהה. הנער, שעמד ליד הערמה, אמר: "אני ג'ק, והנסיכה היא זו שתרגיש בעדשה". "תודה" אמר עמי וחזר לאחותו שחיכתה למטה ובידה מטאטא. "מישהו עבר פה בריצה, ואחרי רדף מטאטא עם דליים ביד", הסבירה תמי הילדה, "אחרי היו עוד מטאטאים וזה אחד מהם".

בהמשך דרכם הגיעו הילדים לשפת הים. על החוף ישב איש חביב וסיפר להם על ביקורו בארץ, שבה כל התושבים היו קטנים. הוא קרא לארץ "ליליפוט". תמי מצאה על חוף הים נעל זכוכית קטנה. הם החליטו ללכת לחפש את בעלת הנעל.

ברחובות העיר חיפש נסיך יפה את אותה הנערה, כשבידו נעל זכוכית זהה. כשמצא הנסיך את אחותו, הוא גירש את אחיותיה הרשעות מהעיר וחגג את נישואיו בחתונה גדולה ומפוארת. שני הילדים רקדו בחתונה, אכלו ושמוחו. בבווקד יצאו לטיול נוסף, אבל זה כבר סיפור אחר...